

ring blev forbudt paa de samme Helligdage. Den nævnte Lov omfatter Lukning af Butikker, men at udvide den til ogsaa at omfatte Hjemmene forekommer mig at være i høj Grad betænkeligt. Det vilde kræve et udpræget Spionagesystem i Hjemmene, noget, som alle er enige om bør undgaaes. Det ser ogsaa underligt ud, at den offentlige Fred ikke taaler Hjemmebarbering, men tillader Frisørinderne at frisere Damerne hjemme til Selskaber, Baller o. s. v. om Søndagen. Det er jo overordentlig galant og maaske ogsaa meget fornuftigt for at befordre Freden, men en Undtagelseslov for Mændene kunde man dog ikke tænke sig skulde være nødvendig. Der maa tages Hensyn til Tidens brændende Spørgsmaal: lige Ret for Mand og Kvinde. Det viser sig ogsaa, at Barbererne ikke staar enige med Hensyn til Spørgsmaalet om Hjemmebarbering. I den Priskurant, som er udsendt først i Maj Maaned, altsaa efter at Lovforslaget var behandlet her i Rigsdagen, fastsættes en Pris af 3 Kr. for Hjemmebarbering paa Helligdage, og det er mig bekendt, at der stadig barberes paa Helligdagene endogsaa til lavere Pris end den, der staar i Priskuranten. Barbererne i Provinsen erklærer, at de ikke er stemte for Lukning paa Helligdage, men skal der være lukket paa Helligdagene, kræver de ogsaa Hjemmebarbering forbudt, medens man her i København, efter hvad jeg har faaet oplyst, ikke er ganske enig i dette Standpunkt. Den Enighed, som man er gaaet ud fra, der var indenfor Organisationerne, eksisterer altsaa i Virkeligheden ikke. Tværtimod, hver Dag bringer, som man har set i Bladene, Meddelelse om en stigende Uenighed mellem Mestrene. Men naar der er en saa afgjort Uenighed mellem de paagældende, forekommer det mig, som jeg allerede ved første Behandling antydede, at man bør overlade til Barbererne selv at tage Affære i denne Sag særlig for Hjemmebarberingens Vedkommende.

Af mine Udtalelser vil man forstaa, at jeg ikke er særlig begejstret for Lovforslaget i den Skikkelse, som Folketinget har givet det, og da det nu viser sig, at Forbudet mod Hjemmebarbering ogsaa kommer til at ramme Damefrisørinderne, som har en væsentlig Indtægt af at frisere paa Helligdagene, maa jeg indrømme, at det ikke kan gøre Forslaget mere attraktivt. Lad gaa, at vi Mandfolk gaar med Skægstubbe i Ansigtet paa Helligdagene, men at nægte Damerne Ret til at

blive friseret tror jeg aldeles ikke lader sig gøre, og jeg tror, det vil gaa ud over den Fred, som denne Lov er bestemt til at værne. Jeg maa derfor slutte mig til den ærede Ændringsforslagsstiller (Jørgen Pedersen) og anbefale at stemme for det af ham stillede Ændringsforslag, blandt andet for at Sagen kan blive taget op til fornyet Overvejelse.

Lewinsky: I Modsætning til de foregaaende ærede Talere har jeg faaet det Indtryk, at man indenfor Barberernes Kreds sætter overordentlig stor Pris paa Lovforslaget netop i den Skikkelse, hvori det er vedtaget i Folketinget; og da dette Lovforslag jo særlig angaar dette Fag, er det efter vor Mening rimeligt, at man tager Hensyn til de Ønsker, der i saa høj Grad er fremme fra Fagets Side; vi kan derfor for vort Vedkommende ikke stemme for det stillede Ændringsforslag, men maa stemme for Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger. Efter hvad der er udtalt, kan jeg se, at Lovforslaget vil komme i Fællesudvalg; saa maa man haabe, at man der kan finde en Løsning, som kan være tilfredsstillende for alle Parter. Men som sagt, vi kan ikke stemme for det Ændringsforslag, der foreligger.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslaget af *Jørgen Pedersen* (se ovenfor)

vedtoges med 44 Stemmer mod 14.

Det saaledes ændrede Lovforslag sat-tes derefter til Forhandling.

ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 49 Stemmer.

Jørgen Pedersen: I Henhold til mine Bemærkninger før tillader jeg mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Fællesudvalg, bestaaende af 30 Medlemmer, 15 fra hvert Ting.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der vil nu blive givet Folketingets Formand Meddelelse om denne Vedtagelse.